

- महामणयो बहुमूल्याः ते कुपरीक्षकैः अज्ञात्वा अर्घ्यतः मूल्यतः पातिताः शून्यमूल्याकृताः तर्हि अयं दोषः परीक्षकाणां । ननु मणीनां परीक्षकाः कुत्साः स्युः कुत्सिता एव न तु मणयः ॥ *Convenit Hitopad. p. 55.: gemma manet gemma etsi in pedibus pendent; p. 71.: si adamas stanno circumcluditur, lucet tamen et vitium illi est qui tam male eum inseruit.* In eodem libro p. 26. praecipitur regionem illam esse deserendam in qua nullus sapiens, विद्यागमः. De laude poetarum cf. *Niti* vs. 21.
13. Subiectum totius sententiae est विद्याख्यं अन्तर्धनं in quo आख्यं *sic dictum* metaphoram indicat, idque sensu quodammodo ironico ut alias नाम (cf. 17. ubi in Scholl. विद्याख्यं pro नाम). Talem suppellectilem dicit semper augeri, quia docendo discimus, neque unquam interituram etsi periodi mundi, कल्पाः volvantur. Gravis sane doctrinae commendatio, in qua multi omnino sunt Indi, quorum lingua pro *sapiente* plus viginti nomina consignavit. Ceterum Edit. Sr. sphalmata correximus, ut ज्ञाति in versus initio, ex solita literarum ज्ञ et य confusione eodem modo infra vs. 32. et saepius; sic जवन dicitur et यवन *equus celer* यामुना hodie *Djamuna Διαμύνα* nomen fluvii etc. उक्तं e Codd. scripsimus pro ऋच्छति quod nullum sensum praebet.
14. Eruditi haud sane contemnendi sunt, summa enim gaudent potentia, neutiquam casus fortunae timentes, quae non magis eos vincere potest quam culmus levis, quemadmodum elephantes furiosi florum fibris non constringuntur (cf. *Nit.* 6.). Pessima typothetarum vitia in Edit. Sr. emendavimus. Hemistichia transponit Cod. B. una cum Schol. स्थलानां legens et विस्र sibilante dentali scribens; exstat enim विस्र, विश्र et विष pro कमलकेशर्. Elephantorum furorem indicat epitheton *humore frontali striatam genam habentes*, sive ut Schol. verbis dicamus: अभिनवा सुन्दरा मदजललेखा तथा श्यामायमानगण्डस्थलानि येषां ते.
15. Versum, Edit. Sr. lectionem si sequeris, obscurissimum, e Codd. A. B. quibus ubique adstipulantur Scholia, emendavimus; in hemistich. secundo tamen unius Cod. B. lectionem विधि cum vocab. sequent. coniunctum et अपहर्तुं etsi stare poterant, reiecit. Sensus Schol. bene indicat: यो यस्य स्वाभाविकः सदुपाः तदुपां न को ऽपि हर्तुं शक्नोति । *Rogerus* in notula addit: Deum ipsum sapienti adimere non posse doctrinam; recte quidem uterque quoniam de virtute et doctrina agitur, plus tamen inest versui, scilicet: Brahmanem ipsum nil valere adversus fatum (विधि) et unum ipsi negatum esse ut infecta reddat quae *φυσικῶς* menti quasi fuerint inusta (वैदग्ध्यं vid. *Sring.* 52.). Sic Ibin quidem turbare nidumque eius destruere potest numen neque tamen innatam ipsi facultatem auferre valet, qua bibendo lac ab aqua intermixta separat, ut proverbio de hac ave narrant Indi. Eandem rem, fabulam sive observationem naturalem, spectat *Kalidāsus* in *Sakunt.* p. 143.: हंसो ऽपि क्षीरमादत्ते तं मिश्रा वर्तयत्यपः ubi *Chezy* (II. p. 250.). Bhartriharis sententiam vertit quidem, sed, ut ex mendosa editione aliter fieri non potuit, liberius.